

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE MEMBRIS ECCLE-||SIAE MILITANTIS,|| TRIBVS LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

VIII. Ponuntur variæ sententiæ de Consiliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53880)

Ex parte subiecti differunt consilia & præcepta, quod præceptum commune sit omnium, consilium non item. Augustinus serm. 16. de tempore: *De Virginitate dicitur: Qui potest capere, capiat; de iustitia non dicitur: Qui potest facere, faciat, sed: Omnis arbor, qua non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.*

Ex parte formæ, quod præceptum vi sua obliget, consilium in arbitrio hominis positum sit. Hieronymus in epistola ad Eustochium de seruanda virginitate: *Vbi consilium, ibi est voluntatis arbitrium; Vbi præceptum datur, ibi necessitas est seruientis.* Et Augustinus de sancta virginitate, cap. 30. *Negant enim, inquit, sicut non mæchaberis, nõ occides, ita dicitur potest non nubes; illa exiguntur, ista offeruntur: si sunt ista, laudantur; nisi fiant illa, damnantur.*

Ex parte finis, siue effectus, quod præceptum observatum habet præmium, non observatum habet poenam: Consilium autem si non seruetur, nullam habet poenam, & si seruetur, maius habet præmium. Augustinus de sancta virginitate, cap. 14. *Præcepto quisquis non obtemperat, reus est debitor poenæ.* Et infra: *Sed quoniam deuitatis remissionem peccatis, ad eundem est vita aeterna, in qua est quadam egressus gloria, non omnibus in aeternum videtur, sed quibusdam tribuenda; cui consequenda, parum est, liberatum esse a peccatis, nisi aliquid ipsi liberatori doneatur, quod non sit criminis non conuisse, sed conuisse ac reddidisse sit laudis: Consilium inquit Apostolus, do, &c.*

CAPVT VIII.

Ponuntur variae sententiae de Consiliis.

QVANTVM ad SECvNDVM, quatuor sunt de hac re sententiae; tres falsæ, vna vera. Quidam enim volunt ea, quæ nos vocamus consilia, vt voluntariam paupertatem, & continentiam, non esse consilia, sed præcepta. Alij, non esse consilia, nec præcepta, sed res indifferentes. Alij, non esse consilia, nec præcepta, sed mala & prohibita. Alij denique, esse consilia.

PRIMA opinio est verustissima eorum, qui se Apostolicos dicebant, qui, teste Epiphano, hæresi 61. & Augustino hæretici

hæresi 40. affirmabant, non posse saluari eos, qui non viuerent in cœlibatu, & paupertate, more Apostolorum. Idem ex parte, docuerunt Encratitæ, auctore Tatiano, S. Iustini discipulo, qui docebant, omnes Christianos debere à nuptiis abstinere, & cœlibes viuere, vt Irenæus testatur lib. I. cap. 30. Item Pelagianus, qui, teste Augustino, epist. 89. & 106. negabant spem salutis iis, qui non renuntiarent actu omnibus, quæ possidebant. Quod idem aut sensit, aut sentire se simulauit Iulianus Apostata; nam, teste Nazianzeno, orat. I. in Iulianum, lege lata decreuit, ne Christiani vlla se ratione defenderent, etiamsi spoliarentur, vel occiderentur iniuste. & rationem legis reddens, dicebat, velle se Christianos cogere, vt Euangelium obseruarent, quo præceptum esset, vt Christiani nihil possiderent, & percutienti vnâ maxillam, alteram præberent.

SECUNDA opinio fuit Iouiniani, Vigilantij, Lampetianorum; Iouinianus enim docuit, nullum esse consilium, neque præceptum continentia, cum eiusdem meriti sint virgines & coniugata; vt Hieronymus lib. I. in Iouinianum, & Augustinus hæresi 82. testes sunt. Vigilantius idem asseruit de paupertate; nam, vt Hieronymus refert in libro contra Vigilantium, assererat ille, melius esse opes suas possidere, & ex iis Eleemosynas facere, quàm omnia simul dimittere. Lampetiani idem senserunt de obedientia; nam, vt scribit Damascenus hæresi 98. volebant Lampetiani, Monachos in cœnobiis liberos esse debere, nec pendere ex Præpositi alicuius arbitrio.

TERTIA opinio est Ioannis VViclefi, & Lutheranorum, qui primi cœperunt religiones, vt malas, vituperare. Ioannes VViclef artic. 21. in Concilio Constantiensi, sess. 8. dicit, eos qui ingrediuntur religiones eo ipso reddi ineptos ad seruanda mandata Dei, ex quo sequitur, continentiam, obedientiam, & paupertatem religiosam non consuli à Deo, sed prohiberi. Lutherus in epithalamio, & libro de votis monasticis. Philippus in locis communibus, capite de discrimine præcepti & cõsilij, & in Apologia Confessionis Augustanæ, art. 27. Perrus Martyr in libro de cœlibatu, & votis monasticis. Calvinus lib. 4. Institut. cap. 13. Brentius in Confessione VVirtembergica, capite de votis monasticis, & alij hæretici

in ge-

in genere docent, nullum esse consilium Evangelicum. Quamvis enim Lutherus in assertionem artic. 30. admittit vnum consilium, id est, virginitatem, tamen reuocauit ista sententiam in epithalamio.

In particulari tria dicunt. **PRIMO**, vitam pauperum & cœlibem ducere sub obedientia Prælati, esse meram impietatem & superstitionem, si id fiat ad colendum Deum, id est, si quis putet hæc placere Deo, & esse per se meritoria. **SECUNDO** dicunt, voluntariam paupertatem, & obedientiam exhibitam ei, cui alioqui non debetur, si non assumatur ad colendum Deum, non esse quidem impiam, tamen esse vitiosam, & inanem, & proinde malam. Satis enim esse, ferre paupertatem, quam necessitas adfert, & obedire parentibus & magistratibus. **TERTIO** dicunt, continentiam, si non assumatur cum opinione cultus, sed vt instrumentum ad expediendum obeunda munera Evangelij, esse bonam & laudabilem, & sic laudari ab Apostolo 1. Cor. 7. tamen non esse possibilem nisi illis, qui sciunt, se habere peculiare Dei donum, quam raram esse volunt, vt Lutherus in epithalamio dicat, neminem posse continere, nisi diuino miraculo; & vbi est vultus continens, ibi esse plus quàm centum millia, quibus Matrimonium necessarium sit.

QUARTA sententia est Catholicorum omnium, nihil esse verè & propriè consilia Evangelica, sed præcipuè continentiam, Obedientiam, & Paupertatem, quæ nec sunt præcepta, nec indifferentia, sed Deo grata, & ab illo commendata.

CAPVT IX.

Afferuntur consilia Evangelica testimoniis Scripturæ.

QUARTE sententia, vt ad **TERTIVM** veniamus, præbatur primò, Scripturis: Secundò, exemplis primitiuæ Ecclesiæ: Tertiò, testimoniis veterum: Quartò, rationibus.

PRIMVM testimonium est Isai. 56. *Non dicat Eunuchus: Ego lignum aridum, quia hæc dicit Dominus Eunuchis: qui*